

نانوذرات موجود در مواد غذایی با منشاء دامی

الهه معینی، دکترای تخصصی بهداشت مواد غذایی، کارشناس نظارت بر فرآورده های دامی و قرنطینه شبکه دامپزشکی شهرستان رابر، اداره کل دامپزشکی استان کرمان
پست الکترونیکی: elahe.moeini87@gmail.com

مقدمه:

اگرچه، کاربردهای علم نانو در بخش کشاورزی و غذا نسبتاً جدید است اما فناوری نانو توانایی ایجاد تغییر در صنایع غذایی در سطوح مختلف تولید و بسیاری از برنامه های کاربردی بالقوه را دارد (Raynes, 2014:42-50). در حال حاضر، نانومواد به عنوان موادی با مقیاسی بسیار کوچک معرفی شده اند که دارای خواص و ویژگیهای منحصر به فردی میباشند (Cushen, 2012:30-46 & Scientific, 2008). آگاهی در مورد وجود نانومواد در سطوح مختلف تغذیه ای و اثرات آنها بر روی حیوانات و گیاهان میتواند به تحلیل بهبود رفتار عملکرد غذا و خطرات این ذرات در زنجیره غذایی کمک کند.

نانوذرات طبیعی موجود در ماده غذایی با منشاء حیوانی:

تمام غذاها، اعم از محصولات گیاهی و حیوانی شامل موادی هستند که به طور طبیعی بر اساس ابعادشان در دسته نانومواد قرار گیرند و یا در طول پردازش تحت شرایط مختلف حرارتی، فیزیکی و شیمیایی این نانو ساختارها ایجاد میشوند. اندازه اجزای ارگانیک طبیعی و مولکولهای کلیدی در غذاها (پروتئینها، کربوهیدراتها و چربیها به عنوان سه جزء اصلی مواد غذایی) میتواند از پلیمرهای بزرگ تا مولکولهای ساده در محدوده نانو متفاوت باشند. نانوذرات طبیعی در تخم مرغ، پروتئینهای میوفیبریلی در بافت گوشت، لیزوزیم، میسل کازئین با ساختار کلوئیدی پیچیده در شیر، پروتئینهای آب پنیر و لاکتوز، با ابعاد حدود نیم تا 300 نانومتر جز نانومواد طبیعی موجود در مواد غذایی با منشاء حیوانی به حساب می آیند (Brownlow, 1997:481-495, Magnuson, 2011:126-133, Morris, 2010:50-68 & Thulasi, 2013:33-48, Sun, 2014:69-76, Bouhallab, 2011:126-133, Raynes, 2014:42-50, Sun, 2014:69-76).

این نانومواد ارگانیک به گونه ای مهندسی شده اند که میتوان از آنها به عنوان بیوسنسورها، مواد آنتی میکروبیال و سیستمهای کپسوله شده برای تحویل مواد مغذی و افزایش ارزش غذایی بدون تأثیر بر مزه یا ظاهر غذا استفاده کرد (Livnah, 1993: 5076-5080, Magnuson, 2011:126-133, Morris, 2010:50-68 & Thulasi, 2013:33-48).

به عنوان مثال، نانوکامپوزیت های پروتئین، مقدار و ابلیت زیست پذیری کلسیم و فسفات را دو برابر میکنند. بنابراین، میسل کازئین را میتوان یک نانوکپسول طراحی شده توسط طبیعت به منظور افزایش کارایی عرضه مایع مغذی در سایر مواد غذایی و نانوذرات برای جذب، حفاظت و تحویل مواد در نظر گرفت (Bouwmeester, 2014:200-210). همچنین، آلفا-لاکتالبومین میتواند یک حامل بالقوه جدید برای نانوکسپوله کردن مواد مغذی، مکمل ها و داروها به کار رود. به طور کلی، در صنایع لبنی از ساختارهای میکروسایز و نانسایز برای ساخت انواع امولسیون (کره)، فوم (بستنی)، شیر، پنیر و ماست استفاده میشود (Rogers, 2016:14-19).

افزودنی های مختلف غذا با منشاء حیوانی حاوی نانوذرات:

بیماریهای غذازاد در انسان میتواند بدنبال مصرف غذاها و نوشیدنیهای آلوده ایجاد شود. یکی از برنامه های کاربردی فناوری نانو تولید مواد غذایی حاوی نانوذراتی تحت عنوان افزودنیهای غذایی مانند نگهدارنده ه می باشد که برای بهبود ثبات مواد غذایی، افزایش ویژگیهای محصول و ایجاد خواص حسی و تغذیه ای یا افزایش جذب و قابلیت زیست پذیری مواد مغذی مورد استفاده قرار میگیرند. بدین ترتیب افزودنی های آنتی اکسیدانی، آنتی میکروبیال ها، طعم دهنده ها، رنگها و نگهدارنده ها که مواد کار آمدی در مواد غذایی هستند، میتوانند به پوششها و بسته بندیها اضافه شوند و یا به عنوان سیستمهای تحویل، نانوسنسورها و ردیابها در ماتریس غذایی با منشاء حیوانی به کار روند (Chaudhry, 2008:241-58, Khan, 2018:100-107, Khan, 2016:376-84, Peters, 2016:155-64).

پوششهای خوراکی نانو نیز میتواند برای کپسوله کردن افزودنی هایی مانند آنتی میکروبیها، آنتیاکسیدان-

ها، آنزیمها، طعم دهنده ها و رنگها همراه با بهبود خاصیت مانعیتی در برابر گاز و رطوبت به کار روند. این عوامل عملکردی سبب افزایش عمده مفید و کیفیت غذاهای پوشش داده شده از قبیل گوشت و پنیر میشوند (Momin, 2013:10). سیستم های بسته بندی ضد میکروبی حاوی روغن های فرار و افزودنی های نانو توان بالقوه برای افزایش ایمنی و عمر مفید محصولات غذایی را دارند. از جمله پنیر و گوشت که در معرض فساد سطحی هستند میتوانند توسط نانوذرات ضد میکروبی محافظت گردند (2011:39-47). (Bumbudsanpharoke, 2015:910-923, Morsy, 2014:675-684 & Neethirajan, امروزه استفاده از نانوکپسولهای حاوی افزودنی رو به افزایش است. مواد آنتی باکتریال مواد غذایی، ترکیبات زیستی فعالی هستند که به عنوان یک افزودنی مانع از رشد میکروارگانیسمهای عامل فساد در مواد غذایی میشوند. با این حال، برخی از عوامل ممکن است منجر به تخریب و از بین رفتن فعالیت ضد میکروبی آنها گردد. از این رو، استفاده از نانوکپسول برای حفاظت از عوامل ضد میکروبی و افزایش تحویل آنها سبب بهبود جذب سلولی و فعالیت ضد میکروبی شان میشود (Blanco-Padilla, 2014 & Chaudhry, 2008:241-258).

بنابراین، همزمان با اضافه کردن افزودنی به منظور بهبود کیفیت محصول غذایی یا حفظ طعم و مزه، سیستمهای تحویل نانو نیز پتانسیلی برای افزایش کارایی اینگونه ترکیبات برای بهبود سلامت انسان دارد و میتواند سبب افزایش حلالیت و پایداری آنها در طی پردازش، ذخیره سازی و توزیع نیز گردد. ضمن اینکه نانوکپسولها میتواند از اینگونه مواد مغذی در مقابل تخریب حفاظت و سبب بهبود ثبات آنها شود (Peters, 2016:155-164).

علاوه بر این، نانوپارتیکل هایی به عنوان افزودنی در غذای حیوانات شناخته شده اند که می توان به کاربرد برخی از آنها جهت افزایش جذب مواد مغذی مانند سلنیوم و آهن برای بهبود هضم غذا در گوسفندان و همچنین، به عنوان یک ماده مغذی دارای تاثیر مثبت بر رشد، باروری و سیستم ایمنی بدن حیوانات فارم و جوجه های گوشتی و بز اشاره نمود (Mohapatra, 2014:160-167, Pelyhe, 2013:1049-1052 & Peters, 2016:155-164). علاوه بر این، بیماریهای ماهی یکی از تهدیدات عمده در سیستمهای پرورش آبزیان است که در این زمینه نانوذرات مختلف با خواص آنتی بیوتیکی در تغذیه ماهی و یا به عنوان پوشش های ضدباکتریایی در سیستمهای آبزی پروری کاربرد بالقوه ای پیدا کرده است (Handy, 2011:821-83 & Mühlring, 2009:278-283).

منابع مورد استفاده :

1. Blanco-Padilla, A., et al. (2014) "Food antimicrobials nanocarriers" The Scientific World Journal.
2. Bouhallab, S., C. Lopez, and M.A. Axelos (2017) "Naturally Occurring Nanostructures in Food" Nanotechnology in Agriculture and Food Science, p. 33-48.
3. Bouwmeester, H., et al. (2014) "State of the safety assessment and current use of nanomaterials in food and food production" Trends in food science & technology, 40(2): p. 200-210.
4. Brownlow, S., et al. (1997) "Bovine β -lactoglobulin at 1.8 Å resolution—still an enigmatic lipocalin. Structure" 5(4): p. 481-495.
5. Bumbudsanpharoke, N. and S. Ko. (2015) "Nano-food packaging: an overview of market, migration research, and safety regulations" Journal of food science, 80(5): p.910-923.
6. Chaudhry, Q., et al. (2008) "Applications and implications of nanotechnologies for the food sector. Food additives and contaminants" 25(3): p. 241-258.
7. Cushen, M., et al. (2012) "Nanotechnologies in the food industry—Recent developments, risks and regulation" Trends in Food Science & Technology, 24(1): p. 30-46.
8. Handy, R., et al. (2011) "Effects of manufactured nanomaterials on fishes: a target organ and body systems physiology approach" Journal of Fish Biology, 79(4): p. 821-853.

9. Khan, I., et al. (۲۰۱۸) **“Evaluation of nisin-loaded chitosan-monomethyl fumaric acid nanoparticles as a direct food additive”** Carbohydrate Polymers, ۱۸۴: p. ۱۰۰-۱۰۷.
10. Khan, I. and D.-H. Oh (۲۰۱۶) **“Integration of nisin into nanoparticles for application in foods”** Innovative Food Science & Emerging Technologies, ۳۴: p. ۳۷۶-۳۸۴.
11. Livnah, O., et al. (۱۹۹۳) **“Three-dimensional structures of avidin and the avidin-biotin complex”** Proceedings of the National Academy of Sciences, ۹۰(۱۱): p. ۵۰۷۶-۵۰۸۰.
12. Magnuson, B.A., T.S. (۲۰۱۱) **“Jonaitis, and J.W. Card, A Brief Review of the Occurrence, Use, and Safety of Food-Related Nanomaterials”** Journal of food science, ۷۶(۶): p. ۱۲۶-۱۳۳.
13. Mohapatra, P., et al. (۲۰۱۴) **“Effects of dietary nano-selenium on tissue selenium deposition, antioxidant status and immune functions in layer chicks”** Int J Pharmacol, ۱۰(۳): p. ۱۶۰-۱۶۷.
14. Momin, J.K., et al. (۲۰۱۳) **“Potential of nanotechnology in functional foods”** Emirates Journal of Food and Agriculture, ۲۵(۱): p. ۱۰.
15. Morris, V.J. (۲۰۱۰) **“Natural food nanostructures”** Nanotechnologies in food. Royal Society of Chemistry, Cambridge, p. ۵۰-۶۸.
16. Morsy, M.K., et al. (۲۰۱۴) **“Incorporation of essential oils and nanoparticles in pullulan films to control foodborne pathogens on meat and poultry products”** Journal of food science, ۷۹(۴): p. ۶۷۵-۶۸۴.
17. Mühling, M., et al. (۲۰۰۹) **“An investigation into the effects of silver nanoparticles on antibiotic resistance of naturally occurring bacteria in an estuarine sediment”** Marine environmental research, ۶۸(۵): p. ۲۷۸-۲۸۳.
18. Neethirajan, S. and Jayas, D.S. (۲۰۱۱) **“Nanotechnology for the food and bioprocessing industries”** Food and bioprocess technology, ۴(۱): p. ۳۹-۴۷.
19. Pelyhe, C. and Mézes, M. (۲۰۱۳) **“Myths and facts about the effects of nano selenium in farm animals—mini-review”** European Chemical Bulletin, ۲(۱۲): p. ۱۰۴۹-۱۰۵۲.
20. Peters, R.J., et al. (۲۰۱۶) **“Nanomaterials for products and application in agriculture, feed and food”** Trends in Food Science & Technology, ۵۴: p. ۱۵۵-۱۶۴.
21. Raynes, J.K., et al. (۲۰۱۴) **“Protein nanostructures in food—Should we be worried? Trends in food science & technology”** ۳۷(۱): p. ۴۲-۵۰.
22. Rogers, M.A. (۲۰۱۶) **“Naturally occurring nanoparticles in food”** Current Opinion in Food Science, ۷: p. ۱۴-۱۹.
23. Scientific, A. (۲۰۰۸) **“The nanoscale food science, engineering, and technology section”**.
24. Sun, T.Y., et al. (۲۰۱۴) **“Comprehensive probabilistic modelling of environmental emissions of engineered nanomaterials”** Environmental pollution, ۱۸۵: p. ۶۹-۷۶.
25. Thulasi, A., et al. (۲۰۱۳) **“Nanobiotechnology in Animal Nutrition”** Satish Serial Publishing

